

Přehlídky Krajské postupové přehlídky divadelních souborů v kategorii venkovských divadel. Jako každoročně byly jejími pořadateli Místní kulturní středisko a městské Trhové Sviny. Tato divadelní přehlídka byla realizována za finanční podpory Jihočeského kraje a ve spolupráci s N. J. S. ARTA Praha.

Jaromír Hruška a Jiří Anderle

Ve dnech 23.-25. dubna 2010 se v Kulturním domě v Trhových Svinech uskutečnila Krajská postupová přehlídka divadelních souborů v kategorii venkovských divadel. Jako každoročně byly jejími pořadateli Místní kulturní středisko a městské Trhové Sviny. Tato divadelní přehlídka byla realizována za finanční podpory Jihočeského kraje a ve spolupráci s N. J. S. ARTA Praha.

Prvním představením letošního ročníku byla inscenace Divadla Jaromíra Hrušky z Trhových Svin, *Antonín Procházka: Celebrity*. Souboru zřejmě poetika autora vyhovuje. Herci si hru užívají a v kontextu sousedského divadla jíst zakoušejí úspěch. Text používá svou vnitřní logiku a dramatickou výstavbu. Herci jdou repliku za replikou a sledují svou zábavnou funkci. Zajímavé herecké výkony retdují v temporytmu inscenace. Přes veškerý um a energii, který soubor vkládá do inscenace, jiskra neprosvítá. Ale to se prostě stává.

Druhou hrou letošní přehlídky byla dopolední pohádka *Jiřího Miškovského Ondra* z lém a hodných strašidlech v podání divadelního spolku Rolníka z Hořovic na Šumavu. Vypráví o velké lásce mezi princeznou Zuzkou a prostým Ondrou. Alespoň tak se píše v anotaci. Od uvedení v českém Krumlovu doznalo představení výrazných změn, které byly jen ku prospěchu. A tak mohou s potěšením napsat: *Vztahy* mezi jednotlivými postavami se vyjasnily. Text s chabou dramatickou vý-

stavbo, nejvíce překáží inscenátorovi v jasném a přesvědčivém vyznění. *„Láska“* se již fakticky stala živou a důjov bohatou, obsahově toho sice stále mnoho nepřináší, ale důjiv jeho příběh je snesitelný. Boj Ondry se zlým arodem Pukavcem o princeznu Zuzku graduje a šťastný konec je uvítelnější, i když je stále spíše okolností danou textem než faktickou skutečností. Zlo představené Pukavcem neprobí prvoplánově, protože pracuje s motivací. Zrušnost herců a režiséra doznává posunu a proměje pohádku divákovi před očima. Vyzdvihnout musím opět výpravu, která je obdivuhodná a naturalistická, stylové kostýmy a zpívající princeznu Zuzku. Těšíme se, až se tento soubor dramaturgicky třetím a nebude opět brzděn nekvalitním předlohou.

V sobotu se nám představitel pravidelný účastník přehlídky Divadelní a osvětový spolek FIKAR z Nadějkova. Uvedl hru *Ladislava Háneka Milenka pana Brumlíka*. Především, že Nadějkov mám rád a vždy se na něj těším. Líbí se mi jejich přístup k divadlu. Hledají, přemýšlejí a zpědmtují divadelní texty se zvláštním pohledem a poetikou. Nadějkov se pustil do prvorepublikového textu?! Pro ne! S jejich humorem bychom se mohli do kat povedené taška ice! Taška ice se nekoná! Podivný text zaprášené situací komedie má jediný klíč. Jednoduchost, nadhled, grotesknost, přímoarost. Ta se ovšem objevila pouze u jedné figur. Generál Fernando pana Veselého naplňuje všechny výše uvedené

Divadelní a osvětový spolek FIKAR Nadějkov
Ladislav Hánek: Milenka pana Brumlíka
Foto: Fr. Herbst.

"Jak to bylo s Rženkou 1000? Jevišť se baví a hledíšť též. To bývá ojedinelé. Představení je pro nás vítaným relaxem i zamyšlením nad tím, jak nakládat nekvalitní předlohou. Odpověď je jasná. Buď ji neinscenovat, anebo s ní zacházet, jak si zaslouží!"

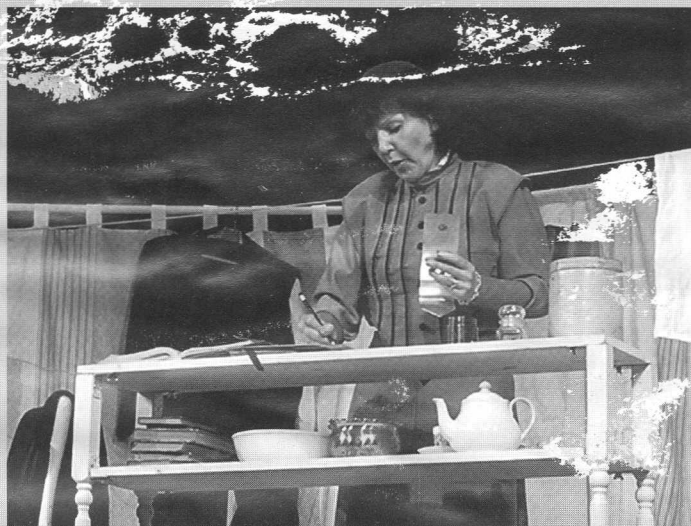
Divadlo Jaromíra Hrušky z Trhových Svin, *Antonín Procházka: Celebrity*, s. r. o. foto: (J. Frančíšková) 17b5

postupy. Je zárlivý, nese znaky vysoké stylizace a herec s dramatickou postavou pracuje promyšleně a cílevědomě. Kdyby byla takto postavena celá komedie, do kalí bychom se jistě skvělého divadelního zážitku. Nicméně už se těším za rok!

Posledním představením tohoto dne byla inscenace Ženského amatérského spolku ŽAS Homole: *Marie aneb Fakt fiction*. Velmi slibuje. A již je to hned úvodním upozorněním na prolínání fakt a fikce, podpořené "odplutím" a přesunutím "pevných" stěn scény. Rovněž tak neustálá výmna herecká v roli hlavní představitelky dává tušit, že zde pjde spíše o všeobecný údiv žen než o vlastní vyprávění životopisu Marie Curierové-Sklodowské. Především je to ale tím, že ze všeho d níjší jednoznačné v domě, že zde nic není náhodné, vše je vpravdě ženskou pečlivostí dokonale vymyšleno, připraveno a propracováno. A divák je stále překvapován dalšími nápady a gagy i vlastním děšením jednotlivých situací. A i když všechno toto uznávám a velmi oceňuju, postupně zjišťuju, že mne dříve se sebou tolik nestrhává, jak bych očekával a astokrát i chci. Vše se stává poněkud stereotypní a já si zařinám pokládat otázku, čím to je? Je to tím, že inscenátoři jste neopustili "linii" "ho ké" komedie, kde bych se měl od začátku bavit mistrně vystavěnými a provedenými gagy a vtipy a postupně si uvědomovat, čemu že se to vlastně směju? Nebo je to spíše jen místy vtipné oko eněný "b žný" život ženy a já bych

si mluvit domovat jeho stereotyp a možná i obtížnou zmutovat. Zde bych však potřeboval nejen udržovat v napětí. Osobně si říkám, že v této době vystavené here se velmi projeví případné nepřesnosti, vlnění herecké práce, ba dokonce mistrovství jednotlivých členek souboru. Každopádně pro jistou rozpačitost a lehčí rozvolnost v herectví zde prostor příliš nebude. A zdá se, že i dámy z ŽASu jsou si toho v domy.

Tentýž den přehlídky otevřel **Divadelní ochotnický soubor SUchdolské divadlo ze Suchdola nad Lužnicí** svým představením Stanislava Tomka, **Jak to bylo s Rženkou**. Tato lechtivá pohádka, která v zájmu pracuje s prvky tzv. převlekové komedie, vycházela z možnosti, a to jak dramatických, tak i invenčních. Převleková komedie za princeznu by mohl za jistých okolností posouvat dle svého tvořit zajímavé komické situace. Dokonce by se to dalo u převlekové komedie předpokládat. Tento zájem byl pro radikální úprav naplněn jak režijně tak i herecky. Na rozdíl od představení, které jsem viděl v eském Krumlově, bylo více naplněno řešením jednotlivých situací skrze konkrétní jednání. Alternace prospěla a Suchdolské předvádějí opět dryjáckou frašku na motivy známé pohádky. Hereci hrají s chutí a nekompromisním stylem drtí autorovy situace právoniím polopatismem, se kterým je on napsal. V kontrastu k tomu, ale z logiky věci, zde báje ným způsobem funguje hudební plán. Ten jasně určuje nadhled a nadsázku, s jakou musíte tuto inscenaci sledovat.

tenký amatérský spolek tAS Homole / Kolektiv souboru: Marie aneb Fakt fiction. Foto: František Herbst.

DS Podkova folklorního souboru Kovářovčan z Kovářova
Manželé Škochovi: Pohádky od lesa
Foto: František Herbst.

"Inscenace vychází z autorského Ctělamanžela Škochovců. Všeobecně je třeba říct, že texty této autorské dvojice stojí za pozornost, nebo se svou hodnotou dost vymykají nevalné produkci předloh divadla pro děti z minulosti, ale i současnosti."

vyprávěcí roviny. Hlavní postavě - Bertovi Tafri-
elovi, který má přinést do pekla špatnou duši,
nejsou v jeho úsilí kladeny žádné překážky,
které by musel překonávat. A to se nejedná jen
o překážky ve smyslu vlastního zmocnění se
lakomé baronky, ale i například takové, které by
třeba jen spočívaly ve vlastním rozlišení, kdo do
pekla patří a kdo ne. A podobně je to i u dalších
postav. Vše směřuje k jednomu jedinému, do-
předu známému konci - potrestání baronky a
následnému polidštění světa. Divák tak bohužel
ztrácí pozornost, která by vyplývala z potřeby

Ono hudební provedení, prostřednictvím živého orchestru, je navzdory profesionálnímu. Jeví se baví a hledí též. To bývá ojedinelé. Představení je pro nás vítaným relaxem i zamyšlením nad tím, jak nakládat s nekvalitní předlohou. Odpověď je jasná. Buď ji neinscenovat, anebo s ní zacházet, jak si zaslouží. Nejsme tu svými variacemi na Škpkovou Rženku, ale parodií na text autora. Herecky slušně vybavený soubor zvolil svůj vlastní pohled na tento nepříliš povedený hudebně-dramatický útvar a udělali, a to musím zopakovat, dobře.

Posledním soutěžním představením byla inscenace **Divadelní spolnosti Podkova**, jihočeského folklorního souboru **Kovářovčan z Kovářova**. Vychází z autorského díla manželů **Škochovců**. Všeobecně je třeba říct, že texty této autorské dvojice stojí za pozornost, nebo se svou hodnotou dost vymykají nevalné produkci předloh divadla pro děti z minulosti, ale i současnosti. Ovšem shodou okolností právě vlastní text hry **Pohádky od lesa** byl největším kamenem úrazu celé inscenace. Sám o sobě bohužel nenabízí skoro žádné dramatické situace a spíše obsahuje několik anabázní se opakující vysvětlování a opisování děje. Skutečnost, že se jedná o autorovy předlohy ujal režie, nespěchá spíše k ještě většímu prozazení od ikávaní textu. Hereci, jejichž existence na jevišti byla neobyčejně řídká, v mnohých ohledech velmi jistá, tak ani nebyli vedeni k vlastnímu jevištnímu jednání, neměli se o co opírat a stali se nepříliš zajímavé

sledovat, buď zdaleka nebude cíle dosaženo, nebo jakým způsobem je ho dosahováno. Každopádně trend kovářovské divadelní spolnosti pracovat s vlastními autorskými hrami je velmi příkladný a i přes některé neúspěchy by mohl naznačovat správnou cestu k dobrému divadlu pro děti.

Odborná porota (Jiří Anderle - herec a režisér, Silvie Vojtková - divadelní kritička, Jaromír Hruška - divadelní režisér a dramaturg) nemohla žádné představení doporučit na národní přehlídku Krakonoš v divadelní podzim do Vysokého nad Jizerou byly inscenace souboru ŽAS Homole Marie aneb Fakt fiction a SuD Suchdola nad Lužnicí **Jak to bylo s Rženkou**. Inscenace byly doporučeny bez udání po adí.

Podkování patří realizátorům a partnerům této přehlídky: Františku Herbstovi - editeli, Městskému kulturnímu středisku, NIP-ARTAMA Praha i všem ostatním, kteří se na její úspěšném průběhu podíleli. Jak omizit tak i technicky.

